

Ο ΣΟΦΟΚΛΗΣ ΖΕΙ, ΜΑΣ ΟΔΗΓΕΙ

Τιμή σ' αυτούς που κρατούν ζωντανό το παροικιακό θέατρο

Γράφει ο Γιώργος Χατζηβασιλίδης

Επειδή δεν είμαι ειδικός σε τίποτε, την περασμένη Κυριακή το απόγευμα πήγα στο Μαντουριδείο Θέατρο σαν ένας απλός θεατής για να παρακολουθήσω τη “διδασκαλία” της Αντιγόνης του Σοφοκλή από το Θέατρο Τέχνης Αυστραλίας. Μοναδικό μου κριτήριο για μια θεατρική παράσταση ή ένα κινηματογραφικό έργο είναι αν γέλασα στις κωμωδίες ή έκλαψα στα δράματα και είμαι απόλυτα ικανοποιημένος αν οι ηθοποιοί δεν πέτυχαν το αντίθετο. Την περασμένη Κυριακή δάκρυσα με την τραγωδία που παιζόταν στο θεατράκι της Addison Road και αυτό σημαίνει μόνο ένα πράγμα: ότι οι ηθοποιοί ήταν πειστικοί στους ρόλους τους και μπόρεσαν να με μεταφέρουν 2.500 χρόνια πίσω κατάπληκτο για το πόσο επίκαιρος είναι σήμερα ο Σοφοκλής και τα μηνύματά του.

Ακουγα συγκλονισμένους τον λόγο του Σοφοκλή και γοητευμένους από την ομορφιά των λέξεων που με μαστοριά χτίζει την ιστορία του μέχρι το συνταρακτικό τέλος, αλλά έβλεπα τρεις γενιές συμπατριωτών μου χιλιάδες χιλιόμετρα μακριά από την Επίδαυρο να παρελαύνουν μπροστά μου με τον πόνο ζωγραφισμένο στα πρόσωπά τους ζωντανεύοντας τον μεγάλο τραγωδό και ομολογώ ότι ένιωσα πολύ υπερήφανος.

Υπερήφανος για τον Γιάννη Νταβίσκα, επιβλητικό σαν βασιλιά και πονεμένο σαν πατέρα στο ρόλο του Κρέοντα, γιατί ο Νταβίσκας μπορεί να μην είναι ο Μινωτής και να μην έχει κερδίσει Οσκαρ, αλλά είναι δικός μας άνθρωπος. Επισκευάζει τους ηλεκτρονικούς υπολογιστές μας, γνωρίζω την οικογένειά του και μια μέρα αν αξιωθώ θα καταγράψω την πολύ ενδιαφέρουσα ιστορία των γονιών του. Ένωσα υπερήφανος και για την πολύ καλή απόδοση του Διονύση Μεσσάρη στο ρόλο του Τειρεσία και της συζύγου του Σούλας στον χορό, που σε κάποια στιγμή βρισκόνταν στη σκηνή με το παιδί τους Στάθη, επειδή και αυτοί είναι δικοί μας άνθρωποι, έχουμε διασκεδάσει μαζί και πίνουμε τον καφέ μας στο Zande του Μπράιτον. Υπερήφανος ένιωσα και για τον Κώστα Ρόρρη με τη σύζυγό του Βίκη, που γνωρίζω πολλά χρόνια και είχαμε κοινούς φίλους, το ίδιο για τον Σταύρο Οικονομίδη και την Μέλπω Παπαδοπούλου, που έχω χάσει λογαριασμό πόσες αξέχαστες στιγμές μου χάρισαν με τις θεατρικές παραστάσεις τους, για την Εβελυν Τσαβαλά στο ρόλο της Ευρυδίκης, συζύγου του Κρέοντα, που πολλά χρόνια τη βλέπω ακούραστη να προσφέρει στο Θέατρο από το παρασκήνιο και το παιδί της Χάρη που μεγάλωσε μέσα στο θέατρο

και προχθές στάθηκε γενναία στο παλκοσένικο στο ρόλο του Εξάγγελου.

Θα μου πείτε “μά τους κολακεύεις επειδή είναι γνωστοί σου;” Οχι βέβαια, αν ήταν κακοί στους ρόλους τους προχθές δεν θα ένιωθα υπερήφανος αλλά θλιμμένος για την αποτυχία τους. Νιώθω υπερήφανος επειδή είναι δικοί μας άνθρωποι αυτοί που κρατούν ζωντανό το παροικιακό θέατρο με μεγάλες θυσίες και αφοσίωση στην Τέχνη.

Δεν είναι γνωστοί μου οι νεαροί ηθοποιοί που με εντυπωσίασαν και με έκαναν να σκεφτώ “κοίτα τί παιδιά διαμάντια έχει η παροικία μας”. Την “Αντιγόνη”, δικηγόρο Σταυρούλα Τζιάννη, που με έκανε να δακρυσώ στο πρωταγωνιστικό ρόλο της, αλλά και τη Δώρα Μπινάση στο ρόλο της αδελφής της Ισμήνης, τον “φύλακα” Ζήση Κουστούλη, τον “Αίμωνα” γιο του Κρέοντα, Ακη Καστελλορίου, τον “άγγελο” Γιώργο Λινάκη, όλοι τους πολύ καλοί και με άπταιστα ελληνικά, όπως πολύ καλοί στο χορό ήταν ο Κώστας Λινάκης, η Νίτσα Μπινάση και η Αντωνία Πρεμέτη.

Και επειδή καμία θεατρική παράσταση δεν γίνεται χωρίς το παρασκήνιο να τιμήσουμε και αυτούς, τον Σταύρο Οικονομίδη στη σκηνοθεσία/σκηνογραφία, τους Κώστα Ρόρρη, Λάκη Μορφιάδη, Γιώργο Περδικάρη, Νίκο Τσαβαλά στην κατασκευή σκηνοκόν, την Μέλπω Παπαδοπούλου που έραψε τις ενδυμασίες, την Μιμίκα Βαλαρή στη διεύθυνση σκηνης και στους υπότιτλους με την Εβελυν Τσαβαλά, την Νατάσα Νταβίσκα στην προβολή υποτίτλων και τον Στάθη Μεσσάρη υπεύθυνο για τον φωτισμό και τον ήχο.

Ένα ευχαριστώ σε όλους αυτούς τους ανθρώπους που θυσιάζουν τον ελεύθερο χρόνο τους χωρίς κανένα κέρδος και με πολύ μικρή υποστήριξη από την παροικία. Το μόνο πράγμα που ζητούν σαν εικονική αμοιβή για να μπορέσουν να συνεχίσουν και να κρατήσουν ζωντανή μια σπουδαία και μοναδικά ελληνική πολιτιστική παράδοση, το θέατρο, είναι την αναγνώριση των προσπαθειών τους με ένα θερμό χειροκρότημα.

Σήμερα τους χειροκροτώ και τους ευχαριστώ που είχαν το κουράγιο, αλλά και την εμπιστοσύνη στις δυνατότητές τους για να μου διδάξουν τον Σοφοκλή, με δύο ώρες πνευματικής ανάτασης. Μπράβο και πάλι μπράβο, στον καθένα ξεχωριστά.

Την ερχόμενη Παρασκευή, Σάββατο και Κυριακή θα δοθούν οι τρεις τελευταίες παραστάσεις της “Αντιγόνης” και δεν πρέπει να χάσετε την ευκαιρία να δείτε τους εκλεκτούς ηθοποιούς μας να “διδάσκουν” τον μεγάλο Σοφοκλή, σάς το συστήνω ανεπιφύλακτα.

ZAMΠETOLOGIES

Κατά απαίτηση του κοινού οι
“OUT OF THE BLUE”

Επιστρέφουν με τις
“ZAMΠETOLOGIES”

ΤΟ ΣΑΒΒΑΤΟ 5 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

στο γνωστό

“FACTORY THEATRE”

105 VICTORIA RD., MARRICKVILLE.

ΩΡΑ: 8.00 μ.μ.

ΤΙΜΗ: ΓΙΑ ΤΡΑΠΕΖΙ \$45 + BF

ΘΕΑΤΡΙΚΑ \$35 + BF

Για εισιτήρια τηλεφωνείστε

στο 9550 3666

factorytheatre.com.au

0408 280 716 Παναγιώτης.

13176

ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΠΡΟΝΟΙΑΣ

Χριστουγεννιάτικος Έρανος

Το Ελληνικό Κέντρο Προνοίας οργανώνει Έρανο με σκοπό τη συγκέντρωση αναγκαίων ειδών όπως:

- α) Ενδύματα (για άνδρες, γυναίκες, παιδιά)
- β) Κονσερβοποιημένα ή σε πακέτα φαγητά
- γ) Αντικείμενα του σπιτιού (δώρα, είδη κουζίνας κ.λ.π.)
- δ) Παιχνίδια ή άλλα δώρα για παιδιά και μεγάλους
- ε) Δωρεές

Ό,τι συγκεντρωθεί θα προσφερθεί σε οικογένειες και Οργανισμούς προς εξυπηρέτηση διαφόρων αναγκών.

13205

Η συλλογή θα γίνει:

Τετάρτη 9 Δεκεμβρίου 2009

Από τις 9:00 π.μ. μέχρι τις 5:00 μ.μ.

Στο Marrickville Town Hall,

303 Marrickville Road, Marrickville.

Προσοχη: Παρακαλούμε να μην αφήσετε οτιδήποτε πράγματα πριν ή μετά την Τετάρτη 9 Δεκεμβρίου.

RISPER

Stylish Painting Services

Exterior - Interior - Maintenance

ΑΡΙΣΤΗ ΠΟΙΟΤΗΤΑ - ΔΩΡΕΑΝ ΕΚΤΙΜΗΣΕΙΣ

ΤΗΛΕΦΩΝΗΣΤΕ: 0434 284 874

www.risper.com.au

1745